

РЕШЕНИЕ

№ 3711

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1457** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. Н., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - С., срещу Заповед № 23/10.01.2024 г., издадена от Началника на Затвора - С., с която на основание чл. 170, ал. 2 от ППЗИНС са отменени Заповед № 366 и 367 от 31.07.2024 г. на Началника на Затвора - С., с които на л.св. Б. Н. – 9 група е възложено да работи като работник към затворническа кухня. В жалбата се твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗИНЗС. Искането до съда е за отмяна на акта и връщането му на работа. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв. М. и адв. Е., които поддържат жалбата, излагат съображения, че заповедта е немотивирана, релевират се доводи, че е издадена в нарушение на чл.170, ал.2 от ППЗИНС и в нея не се сочи основание за прекратяване на правоотношенията на жалбоподателя. Не претендират разноски.

Ответникът - началникът на Затвора - С., редовно призован, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че извършването на дейността, като работник

затворническа кухня от л.св. Б. Н. – 9 група е възложено със Заповед № 366 от 31.07.2024 г. и 367 от 31.07.2024 г. на Началника на Затвора – С., с работно време понеделник-събота - 4 часа, с изпитателен срок до 3 месеца /л. 11/.

Със Заповед № 2/09.01.2024 г. /л. 15/ на л. св. Б. Н. е наложено дисциплинарно наказание „лишаване от хранителна пратка за срок от 3 /три/ месеца“ за това, че е нарушил чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 и т. 3 от ЗИНЗС, тъй като при извършено претърсване в спално помещение № 17 е забелязано, че л. св. Д. Д. слага в чехъла на л. св. Б. Н. 1 бр. мобилен телефон и е намерена 1 бр. сим карта. В тази връзка в писмени обяснения и разговор л. св. Б. Н. признава, че телефона е негова собственост. По преписката относими към издаване на Заповед № 2/09.01.2024 г. на Началника на Затвора-С. са приложени: Докладна записка № 21319 от 28.12.2023г., 3 бр. Обяснения, Протокол за претърсване и обиск от 23.12.2023г., Протокол за иззети вещи от 23.12.2023г., съобщение рег.№ 461/23.12.2023г., Докладна записка № 199/04.01.2024г.

Към преписката са приложени също Заповед № 4/09.01.2024 г. /л. 25/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок от 7 /седем/ дни“ за това, че е нарушил чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 и т. 3 от ЗИНЗС, тъй като при извършено претърсване в спално помещение № 17 е открит собственоръчно направен резец от л. св. Б. Н.. В тази връзка са представени: Докладна записка вх.№ 20793 от 17.12.2023г., 3 бр. Обяснения, Протокол за претърсване и обиск от 17.12.2023г., Протокол за иззети вещи от 17.12.2023г., съобщение рег.№ 455/17.12.2023г., Докладна записка № 200/04.01.2024г.

С атакуваната Заповед № 23/10.01.2024 г. /л. 10/ на основание чл. 170, ал. 2 от ППЗИНС са отменени Заповед № 366 и 367 от 31.07.2024 г. на Началника на Затвора - С., с които на л.св. Б. Н. – 9 група е възложено да работи като работник към затворническа кухня. В заповедта е посочено, че се издава във връзка с протокол от разпределение № 2/09.01.2024 г. /л. 12/. Актът е издаден на основание чл. 170, ал. 2 от ППЗИНС.

В писмените си обяснения Н. признал, че намерения мобилен телефон и съответно намереното парче от ножче са негови /л.21 и л.28/.

В хода на съдебното производство е представена и приета административната преписка, както и допълнително изисканите от съда писмени документи.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е допустима като подадена в срок /01.22.2024 г./ съгласно чл. 140, ал. 2 от АПК, доколкото в акта не е посочено пред кой орган и в какъв срок същата подлежи на оспорване, срещу административен акт, който засяга правата и интересите на жалбоподателя и подлежи на оспорване по съдебен ред /Определение № 13883/13.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13506/2018 г./

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗИНЗС и чл. 163, ал. 1 ППЗИНЗС участието на лишените от свобода в трудова дейност има за цел тяхната ресоциализация, превъзпитание, придобиване или повишаване на професионалната им квалификация. Чл. 164, ал. 1 от ППЗИНЗС предвижда, че възможностите за участие в трудова дейност се определят от администрацията на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие в рамките на разкритите работни места в Държавно предприятие "Фонд затворно дело" и в обслужващата и комунално-битова дейност на затворническите заведения, а съгл., ал. 3 включването на лишените от свобода в трудова дейност се извършва след установяване на работоспособността им и въз основа на преценка относно здравословното им състояние, възрастта, пола, професионалната квалификация, техните интереси и предпочитания, оценката на риска и изискванията на режима и охраната.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от ППЗИНЗС за назначаването на работа на лишените от свобода ... началникът на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие издава писмена заповед и ако не са налице обстоятелствата по чл. 164, ал. 8, предл. първо и второ, възлагането на работата се смята за окончателно. Участието в трудова дейност се прекратява също с писмена заповед на началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие при наличие на посочените в чл. 170, ал. 2 и, ал. 3 ППЗИНЗС обстоятелства.

Обжалваната заповед е издадена от Началника на затвора-С., който съгл. цитираната разпоредба и приложените по делото /описани във фактическата част на настоящото решение/ заповеди се явява компетентен орган. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката - в случая това са Заповед № 2/09.01.2024 г. за налагане на дисциплинарно наказание „лишаване от хранителна пратка за срок от 3 /три/ месеца“ и Заповед № 4/09.01.2024 г. /л. 25/ на л. св. Б. Н. е наложено дисциплинарно наказание „извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок от 7 /седем/ дни“, както и докладните записки /посочени по-горе/. Цитираните заповеди са влезли в сила, като между страните няма спор в тази връзка.

И двете деяния, за които са издадени посочените заповеди съда приема за извършени. Това е видно, както от съдържащите се в делото документи, вкл. дадените от Н. обяснения, както и от другите приложени доказателства. Съгласно чл. 97, т. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода не могат внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари, а съгласно т.3 не могат да притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко- и видеозаписващи устройства или части от тях;

Съгласно чл. 170, ал. 2 и, ал. 3 от ЗИНЗС негативното отношение към трудовата дейност, като системно неизпълнение на трудовите норми, неуплътняване на работното време, отклонение от работното място, отказ от работа и други тежки нарушения на трудовата дисциплина, се считат за утежняващо обстоятелство при разглеждане на правното положение на лишените от свобода. В случаите по, ал. 2 или при обективна невъзможност за изпълнение на възложената работа участието в

трудова дейност се прекратява с писмена заповед на съответния началник.

В настоящия случай не е налице обективна невъзможност за изпълнение на възложената работа. Въпросът е налице ли са обстоятелствата по, ал. 2 на цитираната разпоредба и дали издадените заповеди за налагане на дисциплинарно наказание заради държането на мобилен телефон със сим карта и собственоръчно направен нож от макетен резец е основание за прилагането ѝ.

Настоящият състав намира, че дисциплинарни нарушения, извършени от Б. Н., не попадат в приложното поле на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС - същите нито съставляват негативно отношение към трудовата дейност, нито отказ от работа, нито пък макар да са нарушение на дисциплината в затвора, съставляват тежко нарушение на трудовата дисциплина. Напротив, в административната преписка липсват данни Й. да не е извършвал дейността си, респ. да се е отклонявал от работното време или място. Законосъобразността на държането на мобилен телефон със сим карта и собственоръчно направено ножче от макетен резец съдът в настоящото производство няма да обсъжда, тъй като са предмет на други административни актове, но само по себе те не съставляват „тежко нарушение на трудовата дисциплина“ по см. на чл. 170, ал. 2 от ППЗИНЗС, което да е основание за прекратяване на участието в трудова дейност.

Процесната заповед е издадена при отсъствие на основанията по чл. 170, ал. 3, във вр. с ал. 2 ППЗИНЗС, които регламентират предпоставките за издаване на акт за освобождаване от работа. Административния орган не се е позовал на данни и твърдения за обективна невъзможност за Н. да изпълнява възложената му работа, поради което подложил на преценка обстоятелствата, попадащи в хипотезата на чл. 170, ал. 2 ППЗИНЗС.

Спорната заповед е валиден индивидуален административен акт, издадена при спазване на административнопроизводствените правила, в установената от закона писмена форма, вкл. относно мотивирането на заповедта, но при допуснато нарушение на материалния закон, поради което като незаконосъобразна следва да бъде отменена. /в горния смисъл е и Решение № 5633/11.05.2021 г. по АДМ. Д. № 375/2020 г., III ОТД. на ВАС/

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна - издадената заповед е незаконосъобразна, поради което същата следва да бъде отменена.

При този изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, разноси се полагат на жалбоподателя, но тъй като не заявени и поискани съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - С., Заповед № 23/10.01.2024 г., издадена от Началника на Затвора - С., с която на основание чл. 170, ал. 2 от ППЗИНС са отменени Заповед № 366 и 367 от 31.07.2024 г. на Началника на Затвора - С., с които на л.св. Б. Н. – 9 група е възложено да работи като работник към затворническа кухня.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред тричленен състав на Административен съд –София - град.

СЪДИЯ: